

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/126/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116203295
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7116203295.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci maloletej X. F. nar. XX.XX.XXXX zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice dieťaťa rodičov K.. N. F. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v V. na R. X a K.. C. F. nar. X.X.XXXX bývajúceho v V. na R. X na návrh starých rodičov K.. R. T. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v G. XXXX/XX a A. T. nar. X.XX.XXXX bývajúcej v G. XXXX/XX t.č. v V. na T. X zastúpení advokátom JUDr. Pavlom Piovarčím ml. so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Štúrovej 20 v konaní o nariadenie predbežného opatrenia o odvolaní rodičov dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo 17.2.2016 č.k. 11P 19/2016 - 16 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením zo 17.2.2016 č.k. 11P 19/2016-16 dočasne zveril maloletú X. F. nar. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom K.. R. T. nar. XX.X.XXXX a A. T. nar. X.XX.XXXX.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie rodičia, v ktorom uviedli, že sa o maloletú X. príkladne starali od narodenia, čoho dôkazom sú okrem iného aj vynikajúce výsledky počas celej návštevy základnej školy, účasť na viacerých olympiádach z niekoľkých predmetov s dosiahnutými oceneniami a umiestneniami, ako aj pochvalami od riaditeľky školy. Okrem toho, že sa starali o jej riadnu výživu, ošatenie a osobnostný rozvoj, venovali sa jej aj po škole pri príprave na vyučovanie a mimoškolské aktivity. Počas celých rokov sa o maloletú dcéru starali a podporovali ju a hlavne zahŕňali ju láskou. V roku 2014 sa ich manželstvo dostalo do krízy, ktorú chceli riešiť aj rozvodom manželstva, ale následne sa snažili nájsť spoločnú cestu najmä v záujme maloletej dcéry. Navrhovatelia (starí rodičia) neustále zasahovali do ich spolužitia s úmyslom, aby ich manželstvo skončilo a následne sa mohli domáhať vrátenia daru - bytu v V. na R. 2, ktorý pred pätnástimi rokmi dostali od navrhovateľov darom. Navrhovatelia tento byt používali ako prechodné bydlisko v čase vybavovania rôznych záležitostí v V., kedy neoznamovali svoj príchod a odchod a počas ich častých návštev, ktoré trvali aj niekoľko dní, starali sa o ich pohodlie, pričom to robili nezištne a z vďaky, nakoľko im v začiatkoch pomohli. Po zrušení rozvodu navrhovatelia rôznymi formami nátlaku sa snažili získať späť celý byt, čo sa im aj čiastočne podarilo, lebo polovicu bytu im vrátila späť, aby už mala od nich pokoj. Matka ju nahovárala, aby spolu s deťmi, akože kvôli manželovi, odišla do azylového domu, čo by mohol súd posúdiť v prospech jej rodičov vo vzťahu k žalobe na vrátenie druhej polovice bytu. Prvý vážny incident sa odohral v polovici augusta minulého roka, kedy pred hotelom P. v V. navrhovateľ napadol v prítomnosti navrhovateľky a ich oboch vnúčať otca maloletých detí, ktoré skutočnosti boli oznámené aj na polícii a vyšetrovateľ ORPZ OKP v Košiciach postúpil vec Okresnému úradu v Košiciach na prejednanie priestupku. Začiatkom tohto roku na ňu vyvíjal na pracovisku nátlak jej otec s tým, aby im všetko vrátila, čo jej od strednej školy poskytli (2,9 mil. Sk). Od letných prázdnin 2015, ktoré maloletá X. celé strávila u starých rodičov v G., sústavne ju huckali proti jej otcovi a po návrate do Košíc v septembri 2015 sa odmietala svojmu

otcovi pozdraviť a úplne ho ignorovala, pokiaľ od nej chcel informácie zo školy, pomoc v domácnosti alebo zahrať sa s bratom. Od septembra do decembra 2015 odmietala ich počúvať úplne vo všetkom a pokiaľ pristúpili k trestnom (zobrali jej notebook, tablet alebo mobil) vystrájala a častovala ich hrubými nadávkami, dokonca ich neskôr fyzicky napádala kopancami, škrabancami, ale aj fackami a následne všetko referovala telefonicky navrhovateľom. Navrhovatelia sa každý týždeň dostavili do ich bytu, kedy pokračovali vo vulgárnom napádaní jej manžela hraničiacom s fyzickým násilím a samotná maloletá vyzývala navrhovateľa, aby jej otca vyhodil z bytu. Drzosť a trúfalosť maloletej sa zvýšila potom, keď sa navrhovateľka začiatkom novembra 2015 nasťahovala do ich bytu. Maloletá bežne slovné vyhadzovala z bytu svojho otca a vysmievala sa im. Keď navrhovatelia odišli na pár dní domov, maloletá vyrábala pri každej ich prosbe incidenty a následne kontaktovala navrhovateľov a tí kontaktovali číslo 158 a posielali k nim do bytu policajnú hliadku. Došlo to až do takého štádia, že ich trojročný syn C., keď zazvoní zvonček, reaguje vystrašene, že idú k nim policajti. V decembri 2015 situácia sa vyhrotila až tak, že najprv po hádke kvôli notebooku napadla maloletá najprv ju a následne dala facku a kopanec svojmu otcovi, ktorý to nevydržal a dal jej za to na zadok. Akonáhle sa o tomto dozvedeli navrhovatelia, okamžite kontaktovali políciu, ktorá bola v ich byte v ten deň dvakrát a po pár dňoch navrhovatelia podali aj trestné oznámenie. Dňa 1.1.2016 potom, čo maloletá absolútne odmietla poslúchať, po hádke sa nečakane dobrovoľne zbalila a ušla z bytu a po telefonických inštrukciách navrhovateľov zamierila rovno na obvodné oddelenie PZ, kde podala trestné oznámenie a odmietla sa vrátiť domov. Po konzultáciách a stretnutiach na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach 4.1.2016, 8.1.2016 a 2.2.2016 súhlasili, aby maloletá nateraz zostala u navrhovateľky, aby sa situácia ďalej nevyhrocovala a iná možnosť ani nebola, keďže nechceli maloletú nasilu alebo inak dotiahnuť domov. Podpísali úradný záznam o tom, že maloletá zostáva vzhľadom na jej postoj u navrhovateľky, pretože ju nechceli traumatizovať. Pretože ako rodičia, cítili, že maloletá je veľmi zmanipulovaná navrhovateľmi a nevie sama správne vyhodnocovať dianie okolo seba, obrátili sa ešte pred týmito incidentmi na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, kde s ňou absolvovali niekoľko stretnutí a tiež s psychologičkou Y. X. a psychologičkou Y. N., keď im bolo oznámené, že stav maloletej je potrebné riešiť lekárkou - psychiatrickou a doporučila im viacerých tunajších lekárov. Obrátili sa na Y. C., ktorá po viacerých ambulantných vyšetreniach usúdila, že maloletá trpí aspergerovým syndrómom a že je potrebné ju dostať spod vplyvu navrhovateľov a hlavne starej matky. Navrhla, aby s ohľadom na momentálnu situáciu ju umiestnili do H. centra v N. N. alebo do H. psychiatrickej liečebne v Q.. Spočiatku s tým nesúhlasili, ale po konzultáciách a záver lekárky, že ak maloletá bude pod vplyvom navrhovateľov, definitívne ju stratia a ďalším na rade bude ich trojročný syn, presvedčila ich o tom, že bude najmenšie zlo pre rodinu, aby maloletá odišla do diagnostického centra, kde by ju mohli pravidelne navštevovať a rovnako aj navrhovatelia. Na 7.3.2016 bol stanovený termín k nástupu do diagnostického centra, ktorý sa vďaka predmetnému predbežnému opatreniu zrušil a šanca na to, aby maloletá dcéra sa znormalizovala liečbou a dostala sa z pod negatívneho vplyvu navrhovateľov. Tiež uviedli, že na spoločných stretnutiach na úrade ich navrhovateľka slovné a vulgárne napádala napriek výzvam pracovníčok, aby sa v prítomnosti vnučky a vnuka správala slušne. Poznamenali, že odkedy je maloletá u navrhovateľov, nenavštevuje S. súbor Q., pričom sedem rokov ju viedli a podporovali vo vzťahu k folklóru. V čase, keď navrhovateľka sa k ním nasťahovala (november a december 2015) sa s maloletou po škole zdržiavala na pre nich neznámych miestach a domov chodievali v neskorých večerných hodinách a na jej otázky nereagovali. Navrhovatelia dovolili maloletej cez letné prázdniny, aby si prefarbila polovicu vlasov a maľovala si tvár a celé ruky a zápästia má pomalované rôznymi ornamentmi pripomínajúcimi farebné tetovanie. Ich známy, ako aj pracovníčka úradu videla maloletú počas dňa vasedávať na káve v Auparku s cudzími, pre nich neznámymi dospelými ľuďmi. Dcéra od nich vyžaduje, aby jej dali rodinné prídavky, ktoré majú na ňu priznané. Maloletá v súčasnosti navštevuje výberovú školu F. osemročné evanjelické gymnázium R. P. V. na U. ulici, kde bola prijatá z veľkého počtu uchádzačov po absolvovaní náročných prijímacích skúšok, na ktoré ju pripravovali. Ak by boli čo i len tušíli, čo všetko im tento „danajský dar“ (byt od navrhovateľov) prinesie, nikdy by ho neboli prijali. Sú presvedčení že sú dobrí a milujúci rodičia, pracujúci občania, pracujú ako riaditeľka ekonomického odboru a poverený príslušník PZ, ktorým sa deje veľká krivda a nepravosť. Navrhovatelia stratili akúkoľvek súdnosť, morálku, rešpekt a úctu a za svojím cieľom idú aj cez „mŕtvoly“. Navrhovatelia zásadne prispeli k tomuto stavu, pretože maloletú v tomto jej správaní podporovali a vyhovovalo im to, pretože sa potrebovali dostať aj k druhej polovici bytu, nabádajú maloletú k tomu, aby neposlúchala a odvrávala a následné reakcie svojich rodičov si nahrávala na mobil a tieto incidenty a nahrávky využívajú k podávaniu účelových trestných oznámení, čím chcú docieľiť trestné stíhanie, nakoľko v zmysle Občianskeho zákonníka sa darca môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný voči darcovi a členom jeho rodiny správa v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovatelia takéto správanie ich dcéry voči nim si zabezpečujú aj vecnými darmi (mobilný telefón v hodnote cca 400 Eur), ktorý jej oni odmietli

zakúpiť, keďže má svoj mobilný telefón, resp. tým, že na ňu prepíšu predmetný byt za podmienky, keď ho celý získajú do svojho vlastníctva. Dcéra im nadávala, napádala ich aj v prítomnosti navrhovateľov a s ich tichým súhlasom. Y. X. je v najzložitejšom období v puberte a navrhovatelia aj s ohľadom na ich vek a zdravotné komplikácie nemôžu suplovať a už vôbec nahradiť jej vlastných rodičov. Maloletá si robí čo chce a kedy chce a už teraz sa im vymyká z pod kontroly, nedokážu si predstaviť, čo bude, keď dosiahne 16 a 17 rokov. Veľmi im záleží na budúcnosti dcéry a jediné riešenie tohto stavu vidia v tom, aby sa maloletá dcéra dostala spod enormného vplyvu navrhovateľov. Z týchto dôvodov žiadali napadnuté uznesenie o zverení maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom zrušiť, aby mohli zabezpečiť dcéru adekvátnu lekársku starostlivosť a následne aby jej život mohol pokračovať v normálnom prostredí v kompletnej rodine.

Navrhovatelia vo vyjadrení k odvolaniu žiadali napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť, pretože je v záujme maloletej, ktorá vyjadrila svoju vôľu ostať žiť s nimi, čo by mali toho času rodičia rešpektovať, a to aj s prihliadnutím na zhoršený fyzický i psychický zdravotný stav dieťaťa, ktorý je dôsledkom dlhodobo neriešenej zlej rodinnej situácie v domácnosti rodičov dieťaťa, ktorá vyústila k hrubému zanedbávaniu starostlivosti o dieťa zo strany jeho rodičov. Vyjadrili názor, že je nevyhnutné, aby faktický stav bol daný do súladu so stavom právnym, preto navrhli potvrdiť uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým maloletú dočasne zveril do ich náhradnej osobnej starostlivosti, nakoľko sú splnené predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia a to, že sú osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. V opačnom prípade, by musela byť maloletá odovzdaná do osobnej starostlivosti rodičov, ktorí nemajú dlhodobo vyriešené svoje závažné matrimoniálne problémy, do ktorých trvalo a nevhodne zaťahujú maloletú, čo nevytvára vhodné výchovné prostredie pre dieťa s ohľadom na problematické obdobie puberty a v neposlednom rade na prípravu na vyučovací proces. Rodičia neprejavujú o maloletú žiadny skutočný záujem s výnimkou formálneho záujmu deklarovaného v podanom odvolaní, ktorý ale v žiadnom smere nekorešponduje s realitou. Nemajú vytvorené stabilné a vhodné emočné prostredie pre dieťa a skutočnosti uvedené v ich odvolaní proti napadnutému uzneseniu sú nepravdivé a hrubým spôsobom zavádzajú súd. Zároveň vo väčšine nemajú právny a ani skutkový súvis s prejednávanou vecou, nepravdivo ich očierňujú a len odvádzajú pozornosť od merita veci, ktorým je skutočný záujem maloletej X. a jej názor. Naproti tomu však nepriamo potvrdzujú komplikovanú situáciu v rodine, ktorú je nevyhnutné dočasne stabilizovať nariadeným predbežným opatrením a následným riešením za pomoci dokazovania vo veci samej. V končnom dôsledku ide o provízornú úpravu, lebo v konaní vo veci samej, bude na základe dôkladne vykonaného dokazovania rozhodnuté, či dôjde k zvereniu maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti. Maloletá X. je veľmi rozumné dievča, ktoré sa v dôsledku manželských problémov jej rodičov započatých v roku 2011 sa stala veľmi smutnou a uzavretou. Je pravdou, že od útleho veku sa o maloletú dobre starala jej matka, ktorá je ich dcérou, a to aj za pomoci otca dieťaťa, a to až do začiatku ich manželskej krízy v roku 2011 a nie v roku 2014, ako nepravdivo tvrdia rodičia dieťaťa. V súčasnosti zabezpečujú faktickú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletej, ktorá sa postupom času upokojuje, riadne navštevuje všetky školské aktivity okrem folklórneho súboru, v prospechu sa nijako nezhoršila a do školy chodí rada. Skutočnosti, ktoré uvádzajú, sú pravdivé a známe nielen účastníkom konania ale aj pracovníkom úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, kamarátom maloletej, ich susedom, lekárom dieťaťa, teda okruhu ľudí, v ktorom dieťa žije. Maloletá je vo veku, kedy je schopná formulovať svoj názor, ktorý vyjadrila aj na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, ako aj na sedeniach u psychológa, že chce zostať v ich starostlivosti do vyriešenia situácie medzi jej rodičmi, ktorá je už roky turbulentná a nestála. Toho času rodičia neprejavujú o maloletú X. žiaden záujem, nezaujmajú sa o jej zdravotný stav, či prospech. Jediným záujmom rodičov vo vzťahu k maloletej je jej umiestnenie v Liečebni v Q.. Maloletá od času ich faktickej starostlivosti od začiatku roka 2016 bola v domácnosti rodičov trikrát, a to pre školské potreby a ošatenie a za matkou štyrikrát v práci, matka ju nekontaktuje ani osobne ani telefonicky. K nepravdivým tvrdeniam rodičov len heslovite uviedli, že do manželského života rodičov maloletej X. nijakým spôsobom nezasahovali, lebo tieto skutočnosti riešili s rodičmi otca dieťaťa v F., kde trávili všetok voľný čas. Prvýkrát im ich dcéra o svojich manželských problémoch povedala po doručení návrhu na rozvod manželstva v roku 2014. Domácnosť dcéry navštevovali vždy vopred ohlásení a dcéra sa o nich vždy postarala, za čo sa revanšovali veľkými nákupmi potravín a peňažnými darmi pri odchode vo výške 200 € a viac. Byt na R. X v V. darovali svojej dcéru, ktorá ostala tehotná a vstupovala do manželstva, aby nežila na internáte. Na jej veľké naliehanie darovali spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1 / 2 jej manželovi, aby, ako to uvádzala dcéra, sa necítil zle, že mu nič nepatrí. Je pochopiteľné, že s ohľadom na sled udalostí, žiadajú od otca dieťaťa vrátenie

daru. Dcéra im dar vrátila dobrovoľne v čase, kedy ju manžel nútil k prevodu jej polovice na neho, s čím ona nesúhlasila a v snahe zbaviť sa jeho nátlaku im dar vrátila vedomie, že jej manžel na nich obdobný nátlak vyvíjať nebude. To, akým spôsobom sa v čase vyvíjalo správanie sa rodičov mal. X., ako aj ich postoj k manželstvu a výchove detí, je zrejmé zo spisov v konaní o rozvod manželstva. V odvolaní však všetky tieto skutočnosti, ktoré boli uvedené, či už v písomných podaniach alebo ústnych prednesoch, rodičia popierajú, resp. účelovo tvrdia rozporné skutočnosti. K ostatným vymysleným, skresleným a nepravdivým skutočnostiam nepovažovali za potrebné sa vyjadrovať, pretože sú absurdné. Za zmienku stoja závery Y. C., ktorá maloletú vyšetrovala 20 minút a následne stanovila diagnózu, a to za situácie, že pred vyšetrením bol značný časový úsek s lekárkou osamote s otcom dieťaťa a v miestnosti bol prítomný aj na začiatku vyšetrenia mal. X., ktorá sa rozplakala a otec potom následne odišiel do vedľajšej miestnosti. Nemali vedomosť o stanovenej diagnóze, preto je nelogické tvrdenie rodičov, že sa údajne mala niečím lekárke vyhrážať. Rovnako nevedeli o odporúčaní umiestniť maloletú do Q.. Sú pripravení rešpektovať všetky odporúčania odborníkov v snahe o stabilizáciu maloletej, ale vyšetrenie Y. C. spochybňujú a jej závery nepovažujú za relevantné s prihliadnutím na priebeh samotného vyšetrenia. Na vysvetlenie doplnili, že mal. X. navštevovala folklórny súbor 5 rokov a nenavštevuje ho od času, čo utrpela poranenie od otca a bol jej nasadený golier, t.j. nenavštevovala folklórny súbor už v čase, keď žila v domácnosti rodičov. Od kedy je v ich starostlivosti, naďalej súbor nenavštevuje, lebo ju to nebaví a oni ju nenúti. Naproti tomu sa venuje iným aktivitám. Nie je pravdou, že sa maloletá na konci roka 2015 zdržiavala s nimi na neznámych miestach do neskorých nočných hodín. Domov prišla okolo 23:00 hod. len raz, kedy s vedomím a dovoľením matky bola s ňou ako starou matkou v kine na predpremiére StarWars 7. Nie je pravdou, že jej prefarbila vlasy na ružovo a len cez prázdniny a so súhlasom matky, na základe vzorov, ktoré jej matka vytlačila, nechala si odfarbiť konce vlasov na ružovo. Rovnako nie je pravdou, že sa maloletá maľuje, lebo užíva iba korektor na zakrytie nedokonalostí pleti. Dieťa je traumatizované, lebo jeho otec sa neustále hanlivo vyjadroval na jej výzor, že je škaredá, lebo má vyrážky. Rovnako nie je pravdivé, že maloletá má po rukách tetovania. Z týchto dôvodov navrhli, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Kolíznym opatrovníkom maloletej sa k odvolaniu rodičov nevyjadril.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, pretože navrhovatelia osvedčili naliehavosť potreby úpravy pomerov danou záujmom mal. X. na dočasnom zverení do ich náhradnej osobnej starostlivosti. K rovnakému právnomu záveru dospel aj odvolací súd, že skutočnosti, ktoré boli doteraz preukázané a výsledky dokazovania, ktoré boli doteraz vykonané, sú tak závažného charakteru, že odôvodňujú zásah súdu formou predbežného opatrenia za účelom ochrany fyzického a psychického zdravia mal. X.. Z preskúmaného spisu nepochybne vyplýva, že starostlivosť o mal. X. je plynulá a spontánne zabezpečená navrhovateľmi a legalizácia faktického stavu so zreteľom na zachovanie zásady stability výchovného prostredia dieťaťa (ak ich závažné okolnosti nevyklučujú), je do rozhodnutia súdu v merite veci v záujme maloletej. Odvolací súd dodáva, že predbežné opatrenie predstavuje jeden zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Pri nariadení predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie predbežného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej) a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 120 a nasl. O.s.p.). Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností

odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia sa posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín. Takýto postup súdu predpokladá platná právna úprava (§ 115 ods. 1 O.s.p. a contrario, § 75 ods. 7 O.s.p.) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu predbežného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu. Ak by v konaní o nariadenie predbežného opatrenia bolo potrebné trvať na požiadavke riadneho vykonania a hodnotenia dôkazov, mohol by byť účel tohto procesného inštitútu zmarený, pretože základnými znakmi predbežných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Najmä atribút provizórnosti je potrebné mimoriadne vyzdvihnúť, lebo už zo samotného označenia „predbežné opatrenie“ vyplýva, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi účastníkmi a že nariadením predbežného opatrenia nezískava jeden z účastníkov silnejšie postavenie, nezískava práva, o ktorých sa má rozhodnúť až v budúcnosti, ale sa ním len dočasne a hlavne predbežne upravuje určitý okruh vzťahov. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, ktorý v odôvodnení predmetného uznesenia konštatoval, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný navrhovateľmi je dôvodný. Vyslovil presvedčenie, že situácia v domácnosti rodičov je vážna a komplikovaná a mal. X. podľa všetkého má opakované konflikty s rodičmi, ktorí vzhľadom na odmietavý postoj maloletej vrátiť sa domov, súhlasili s tým, aby nateraz zostala u navrhovateľov. Vyvodil záver, že súčasná situácia v rodine, najmä vzťah medzi mal. X. a jej rodičmi, odôvodňujú nariadenie predbežného opatrenia za účelom stabilizácie pomerov účastníkov konania a je predovšetkým v záujme maloletej. Na základe uvedeného odvolací súd dospel tak, ako súd prvého stupňa, k presvedčeniu, že vzťahy medzi rodičmi a mal. X. sú poznačené konfliktami závažného charakteru a preto aj vzhľadom k veku maloletej a možnými črtami pubertálneho obdobia, s ktorým sú bežne spojené výchovné problémy aj v usporiadaných rodinách, považoval odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v tomto štádiu konania za správne, nakoľko súčasná situácia je nepochybne zaťažujúca pre všetkých účastníkov konania, ale najmä pre mal. X.. Preto sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý považoval za potrebné stabilizovať výchovné prostredie mal. X. u navrhovateľov až do rozhodnutia v merite veci, aby sa tak predišlo k negatívnym následkom na psychickom zdraví dieťaťa. Odvolací súd tiež konštatuje, že súd prvého stupňa správne prihliadol na vôľu mal. X., ktorá sa niekoľkokrát aj pred kolíznym opatrovníkom vyjadrila, že chce zostať v rodine navrhovateľov, ktorú po zistení vhodných podmienok u starých rodičov bez ďalšieho akceptoval so zreteľom na vek maloletej a s tým súvisiacu schopnosť správne posúdiť svoje rozhodnutie. Odvolací súd dodáva, že vo veku maloletej sú deti v zásade schopné formulovať vlastné názory a postoje a miera ich ovplyvniteľnosti je nižšia, čo dokonca sami rodičia napriek svojej vôli a želaniu často zisťujú, preto nie je možné predpokladať, že mal. X. je v plnej miere ovplyvnená navrhovateľmi, aj keď istý vplyv je možné pripustiť, avšak nie do tej miery, aby sa mal. X. rozhodovala proti svojej vôli výlučne v súlade so želaním navrhovateľov. K odvolacej námietke rodičov, ktorí hodnotia podanie návrhu navrhovateľov za účelové z dôvodu vrátenia daru (byt) dodáva, že tieto skutočnosti sú irelevantné pre úvahu súdu vo vzťahu o potrebe nariadenia predbežného opatrenia. Odvolací súd tiež dodáva, že zverením mal. X. do dočasnej náhradnej osobnej starostlivosti prechádza zodpovednosť za duševné zdravie mal. X. aj na navrhovateľov, preto v prípade potreby bude ich povinnosťou podieľať sa na spolupráci s odborníkmi z oblasti detskej psychológie. Odvolací súd zdôrazňuje nevyhnutnosť rozumného postoja všetkých zúčastnených v predmetnom konaní vo vzťahu k mal. X. a potrebu minimalizovať vzájomnú neznášanlivosť a jej dopad na psychiku dieťaťa. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na lekársku správu Y. M. C. z 1.3.2016, že mal. X. je rukojemníkom v spore všetkých a ide o hrubé zneužívanie dieťaťa, čo je v hrubom rozpore so záujmami maloletej. Skutočnosťami uvádzanými navrhovateľmi uvedenými v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v odvolaní rodičov proti uzneseniu súdu prvého stupňa a vo vyjadrení navrhovateľov k odvolaniu sa bude zaoberať konajúci súd v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.